

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศมุสลิม

คำสำคัญ หุ้นส่วนยุทธศาสตร์ ทรัพยากรมนุษย์ ประเทศมุสลิม

คณะผู้วิจัย พิเชษฐ กาลามเกษตร์ อรรถศักดิ์ มินโด ศราวุฒิ อารีย์ ดลยา เทียนทอง

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนาทางการศึกษาระหว่างประเทศไทยกับประเทศมุสลิม 2) ทศนคติจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของฝ่ายไทยทางด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยกับประเทศมุสลิม 3) การตอบสนองและความต้องการในตลาดแรงงานไทยจากผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศมุสลิม 4) ความต้องการพัฒนาศักยภาพในตลาดแรงงานไทยของผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศมุสลิม และ 5) เพื่อเสนอแนะแนวทางเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างประเทศไทยกับประเทศมุสลิม

ทั้งนี้การวิจัยประกอบด้วยวิธีการวิจัยภาคเอกสารและภาคสนาม ซึ่งเป็นการศึกษา กลุ่มเป้าหมายจากผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษามุสลิมในต่างประเทศจำนวน 18 ประเทศ องค์กรที่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษามุสลิมในต่างประเทศเข้าทำงานจำนวน 37 องค์กร หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษามุสลิมในต่างประเทศจำนวน 4 หน่วยงาน การศึกษากลุ่มเป้าหมายอาศัยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ทางสถิติ คำร้อยละ เรดาร์กราฟ และบาร์กราฟ

จากการวิจัยพบว่าประเทศไทย และประเทศมุสลิมมีศักยภาพในด้านความร่วมมือเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สูง เนื่องจากอานาจิตลามในการบูรณาการศาสตร์และมนุษย์ซึ่งมีความหลากหลาย สายสัมพันธ์ที่ดีและยาวนานระหว่างประเทศไทยกับประเทศมุสลิม รวมทั้งความพยายามที่จะร่วมมือกันเพิ่มขึ้น และการมีพลเมืองมุสลิมในประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของโลกมุสลิม อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความสัมพันธ์กับประเทศมุสลิมบางประเทศ ซึ่งเป็นเพียงส่วนน้อยของโลกมุสลิมเท่านั้น นอกจากนั้น ความสัมพันธ์ก็ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ร่วมกัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติในส่วนที่เป็นมุสลิมด้วยการไปศึกษาในโลกมุสลิมอาศัยทุนแทบทั้งหมดจากชาวมุสลิมเองกับประเทศที่ไปศึกษา ซึ่งมุ่งสร้างบุคลากรที่ประกอบวิชาชีพด้านการสอนศาสนาอิสลาม มิใช่บุคลากรที่สามารถเข้าสู่อาชีพดังที่อิสลามเปิดกว้างให้มีความหมายทางศาสนาด้วย นอกจากนั้นพื้นฐานการศึกษาที่เยาวชนมุสลิมมี แม้จะผนวกวิชาสามัญไว้ด้วย แต่ก็ไม่มีคุณภาพสูงพอที่จะช่วยให้ได้รับทุนในสาขาวิชา นอกเหนือ จากอิสลามศึกษาในมาตรฐานการแข่งขันที่รัฐบาลไทย และรัฐบาลประเทศมุสลิมบางประเทศเปิดโอกาสให้ ผลที่ตามมา คือ คุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของทรัพยากรบุคคลที่เป็นมุสลิมโดยทั่วไปที่แม้จะสำเร็จการศึกษาจากประเทศมุสลิม แต่ก็ยังต่ำกว่าความคาดหวังและความต้องการของตนเองและของตลาดแรงงานเป็นส่วนใหญ่ นับเป็นการสูญเสียโอกาสในการพัฒนาประเทศที่สำคัญ

เพราะฉะนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงเห็นว่า รัฐบาลควรกำหนดนโยบายสร้างความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรมนุษย์ร่วมกับประเทศมุสลิม โดยคำนึงถึงศักยภาพและอุปสรรคในการพัฒนาบนพื้นฐานองค์ความรู้ในอิสลามและมุสลิมอย่างรอบด้าน

Abstract

Title The Enhancing of Strategic Partnership in Human Resource Dimension
Between Thailand and Muslim Countries.

Keywords Strategic Partnership , Human Resource , Muslim Countries

Team of Researcher Pichet Kalamkasait , Athasak Mindo , Sawut Aree , Dollaya Tiantong

The objectives of the Research Project are to find out 1) The allocation of resources for overseas education between Thailand and Muslim countries. 2) The attitude of those concern with education from the Thai part. 3) The need and response in the Thai labor market from Muslim completed education from Muslim countries. 4) The aspiration of the Muslim towards mobilization in the labor market, and 5) Appropriate policies for the government as to help develop cooperation between Thailand and Muslim countries.

The study consists of document as well as field researches. The target groups are 174 Muslims completed education from Muslim countries, 37 their employer organizations and 4 government departments concerned with their overseas education. The target groups are studied by schedules, questionnaires and interview. The analysis is based on statistical , percentile , radar graph , and bar graph.

It is found from the study that Muslim countries in relation to Thailand has long retained potentialities for cooperation among them in development of human resource thanks to the force of Islam towards human and field integration , long positive international relations , their effort to expand mutual cooperation and the existence of Thai Muslim citizens , a part of Muslim world. However the potentiality has been not much realized due to alienation among the Thai government , Islam ,Muslims and Muslim world.

The relations are thus limited in terms of the number of Muslim countries and human resource development as well as the lack of governmental financing and facilitating Muslims study abroad which mostly depends on Muslim countries and the Thai Muslim private resources. Furthermore , the mobilization is oriented towards Islamic studies and the making of educational personnels , less conducive to their progress in modern competitive labor market employing secular subjects for which the Thai government and some Muslim countries provide chance but for all well qualified. This accounts for the lack of progress in terms of quality of life and qualification in labor market of the Muslims which though passing higher education from Muslim countries , but are not much prepared for more contribution to the development of the country.

Thus makes it essential for us to propose for the government the policies enhancing of strategic partnership in human resource between Thailand and Muslim countries on the basis of the potentialities and handicaps in light of their Islamic and Muslim conceptual and factual relevances.